

Nogle nye bestemmelser om tvangsarbeids- væsenet i Norge.

(Meddelt ved sekretær *Hartvig Nissen*).

I tilknytning til den oversigt over det norske tvangsarbeidsvæsens omordning, som findes indtaget i tidsskriftets B. XXX. s. 16 ff., kan det meddeles, at den der omhandlede midlertidige ordning traadte i kraft 1ste august 1907.

Af de fra denne tid gjældende bestemmelser kan muligvis reglerne om arbejdspenge, klasser og løsladelse interessere ogsaa andre end dem, som til daglig beskæftiger sig med tvangsarbejdshusene i Norge.

Fængselsloven av 12te december 1903, jfr. loven af 26de mars 1907, har bl. a. følgende bestemmelser om de nævnte forhold:

»Viser en tvangsarbejder flid og god opførsel, kan der tilstaaes ham et mindre beløb som arbejdspenge. Disse kan anvendes til understøttelse af hans paarørende eller til erstatning til den ved den strafbare handling fornærmede, saafremt vedkommende tvangsarbejder samtykker heri, eller de befinder sig i nødlidende tilstand. Volder en tvangsarbejder forsætlig eller ved grov uagtsomhed skade, kan hans arbejdspenge anvendes til dækkelse heraf. Foruden som revselse — — — kan inddragning af ikke udbetalte arbejdspenge finde sted, naar en tvangsarbejder efter sin

løsladelse har misbrugt det ham udbetalte eller forøvrigt vist slet opførsel. De her omhandlede beslutninger fattes af bestyreren. Sidder tvangsarbeideren endnu i anstalten, bør der før afgjørelsen gives ham anledning til at udtale sig. En tvangsarbeider har intet retskrav paa de arbejds- penge, som ikke er overgivet ham til fri raadighed.«

»Tvangsarbejderne kan inddeles i klasser efter udvist flid og forhold. I høiere klasser kan tilstaaes større arbejds- penge, en mere udstrakt adgang til brevveksling og mod- tagelse af besøg, større frihed med hensyn til fritidens an- vendelse samt andre begunstigelser.«

»Har en tvangsarbeider, der ikke tidligere i henhold til loven om løsgjængeri, betleri og drukkenskab af 31te mai 1900 har været indsat i tvangsarbejds- hus, før udløbet af den tid, for hvilken han er indsat, som arbejds- penge optjent et beløb, hvis størrelse ved reglement bliver nær- mere at bestemme, bliver han i regelen paa begjæring at løslade paa prøve. Ogsaa ellers bliver en tvangsarbeider at løslade paa prøve, naar hans opførsel lader forvente, at øiemedet med indsættelsen er opnaaet, navnlig at han vil modtage arbeide, som der maatte være anledning til at skaffe ham, eller naar hans helbreds-, familie- eller erhvervs- forhold maatte gjøre løsladelsen særlig ønskelig. Naar paa grund af anbringelse i tvangsarbejds- hus idømt fængsels- straf ikke fuldbyrdes, bliver dog vedkommende tvangs- arbeider, om han ikke benaades, at beholde i anstalten i saa lang tid, som svarer til den ufuldbyrdede fængsels- straf. Herved regnes en dags tvangsarbeide lig en dags sedvan- ligt fængsel. Hvis det paa grund af vedkommende tvangs- arbeiders drikfældighed findes paakrævet, kan han i ethvert tilfælde beholdes i anstalten saa længe, som i loven om løsgjængeri, betleri og drukkenskab af 31te mai 1900 § 18 er bestemt.«

Til disse lovbestemmelser knytter sig følgende

Regler for Tvangsarbeidshusene om Arbeidspenge, Klasser og Losladelse.

Arbeidspenge.

§ 1. Udbyttet af Arbeidet tilfalder Anstalten, og en Tvangsarbejder har ingen Ret til nogen Godtgjørelse for sit Arbeide.

Viser han Flid og god Opførsel, kan der imidlertid til Opmuntring og Hjælp for ham tilstaaes ham et mindre Beløb som Arbeidspenge.

§ 2. Om der skal tilstaaes en Tvangsarbejder Arbeidspenge, og i Tilfælde hvilket Beløb han skal faa (se Reglerne om Klasser), bestemmes af Bestyreren efter Forslag fra vedkommende underordnede Tjenestemænd.

Ved Bestemmelsen af Størrelsen tages der ogsaa Hensyn til Dygtighed i Arbeidet. De høiere af de for Klasserne fastsatte Beløb maa ikke tilstaaes nogen, som ikke udmærker sig ved Flid og god Villie. Naar en Arbejder i særlig Grad udmærker sig saavel ved Flid som ved Dygtighed, kan Bestyreren forhøie Arbeidspengene med indtil en Halvpart udover de sædvanlige høieste Beløb.

Istedetfor Arbeidspenge pr. Dag kan der, hvor det findes tjenligt, tilstaaes et bestemt Beløb for et vist Arbeidspensum. Men det maa paasees, at ingen paa denne Maade faar større Arbeidspenge, end han efter Dagberegning kunde faaet.

Bestemmelse om høiere Arbeidspenge for en Arbejder gjælder fra næste 1ste eller 15de i Maaneden.

§ 3. Med en Tvangsarbejders Samtykke kan Bestyreren bestemme, at ialt indtil Halvdelen af de Vedkommende godskrevne Arbeidspenge udbetales hans trængende Ægtefælle, Børn eller Forældre. Er nogen af disse i nødlidende Tilstand, kan Bestyreren ogsaa uden Samtykke anvende indtil Halvdelen af Arbeidspengene paa saadan Maade.

§ 4. Tvangsarbejdere, som i rimelig Udstrækning har

samtykket i den i § 3 omhandlede Anvendelse af Arbeidspengene, eller som ikke har nogen at understøtte, kan Bestyreren ogsaa tillade at anvende Arbeidspenge paa anden Maade, f. Eks. til Indkjøb af Ting, som det tillades dem at skaffe sig, Tandreparationer o. l. Hvis ialt mere end Fjerdedel eller 20 Kr. af de godskrevne Arbeidspenge agtes anvendt saaledes, udkræves Fængselsstyrelsens Samtykke.

§ 5. Volder en Tvangsarbejder forsætlig eller ved grov Uagtsomhed Skade, kan de ham godskrevne Arbeidspenge anvendes til Dækkelse deraf. Beslutning herom fattes af Bestyreren, efterat Arbejderen har faaet Adgang til at udtale sig.

Viser en Arbejder slet Opførsel, kan godskrevne Arbeidspenge inddrages efter Reglerne om Revselse. Saadan Inddragning bør navnlig ogsaa bringes under Overveielse, naar en Tvangsarbejder rømmer eller findes i Besiddelse af Gjenstande, frembragt ved Fuskearbejde.

§ 6. De Tvangsarbejderne godskrevne Arbeidspenge bliver hver Maaned at indsætte underet i en Sparebank. Af denne udtages igjen de fornødne Beløb eftersom det behøves, en Gang om Maaneden eller med kortere Mellemtid. Renterne af alle i Banken indestaaende Arbeidspenge bliver hvert Aar at overføre til en særlig Konto i Banken. De paa denne indestaaende Beløb kan efter Bestyrerens Bestemmelse anvendes til at yde Tilskud til Beløb, som Tvangsarbejderne af Arbeidspengene frivillig sender sine nærmeste.

§ 7. Ved Løsladelsen bestemmer Bestyreren, hvorledes de en Tvangsarbejder godskrevne Arbeidspenge, som ikke benyttes til hans Opklædning eller i Tilfælde til Reisepenge, skal anvendes til hans Bedste. Bestyreren kan overlade Pengenes Forvaltning til Understøttelsesselskaber, Politiet eller paalidelige Privatfolk. Ved Pengenes Anvendelse maa det saavidt muligt søges undgaaet, at noget større Beløb udbetales den løsladte kontant. I Regelen maa der ikke anvendes mere end 15 Kr. maanedlig.

§ 8. Arbejdspenge, som er godskrevet en Tvangsarbejder, men endnu ikke udbetalt ham, kan inddrages, hvis han efter Løsladelsen har misbrugt nogen ham udbetalt Del deraf eller hvad derfor er anskaffet, eller hvis han forøvrigt viser slet Opførsel. Beslutning herom fattes af Bestyreren.

Den, hvem Pengenes Forvaltning er overdraget, tilbage-sender i Tilfælde de ikke anvendte Penge til Bestyreren og meddeler samtidig de fornødne Oplysninger.

§ 9. Arbejdspenge, som inddrages (§§ 5 og 8); tilfalder det i § 6 omhandlede Fond.

Har en løsladt Tvangsarbejder ikke inden en rimelig Frist søgt de ham godskrevne Arbejdspenge udbetalt eller anvendt for sig, bliver ligeledes disse at overføre til samme Fond. Melder han sig senere, kan dog Bestyreren tillade Pengene udbetalt eller anvendt.

§ 10. En Tvangsarbejder har intet Retskrav paa de Arbejdspenge, som ikke er overgivet ham til fri Raadighed. I saadanne Beløb kan der ikke gjøres Udlæg eller Afsætning for Gjæld.

§ 11. Dør en Tvangsarbejder under Opholdet i Anstalten eller efter Løsladelsen, men før Arbejdspengene er anvendt for ham, tilfalder de indestaaende Penge efter Fra-drag af Begravelsesomkostninger, som Anstalten har maattet udrede, det i § 6 omhandlede Fond. Dog kan Fængselsstyrelsen tillade, at det udbetales Tvangsarbejderens Ægtefælle, Børn eller Forældre, saafremt disse er i nødlidende Tilstand.

Klasser.

§ 1. Tvangsarbejderne inddeles i 3 Klasser, hvorat 1ste er den laveste.

Tvangsarbejdere, som komme ind fra nyt af, sættes i 1ste Klasse.

Det samme gjælder Personer, som har været løsladt paa Prøve fra Tvangsarbejdshus, men sættes ind igjen for

Resten af den bestemte Tvangsarbeidstid. Er Vedkommende besluttet indsat i Henhold til ny Dom, regnes Resttiden og den sidst fastsatte Tid sammen.

Personer, som kommer ind, efterat Tvangsarbeidet har været afbrudt, eller som overflyttes fra et Tvangsarbeidshus til et andet, fortsætter i den Klasse, som de var i ved Afbrydelsen eller Overflyttelsen.

§ 2. En Tvangsarbeider har ingen Ret til at opflyttes i høiere Klasse. Opflytning sker ikke, medmindre han ved god Opførsel har gjort sig fortjent dertil. Ved Bedømmelsen heraf tages ikke alene Hensyn til, om han har paa-draget sig Revselse eller Irettesættelser, men i det hele til den Maade, hvorpaa han har opfyldt sine Pligter.

Til høiere Klasse maa i Regelen ingen Mand opflyttes, før han har optjent følgende Beløb:

hvis han er indsat for:	i 1ste Klasse	i 2den Klasse
6 Maaneder.....	Kr. 4,00	Kr. 5,00
9 —	- 6,00	- 7,50
12 —	- 8,00	- 10,00
15 —	- 10,00	- 12,50
18 —	- 12,00	- 15,00
24 —	- 16,00	- 20,00
30 —	- 20,00	- 25,00
36 —	- 24,00	- 30,00
42 —	- 28,00	- 35,00
48 —	- 32,00	- 40,00
54 —	- 36,00	- 45,00
60 —	- 40,00	- 50,00
66 —	- 44,00	- 55,00
72 —	- 48,00	- 60,00

Paa samme Maade maa i Regelen ingen Kvinde opflyttes, før hun har optjent:

hvis hun er indsat for:	i 1ste Klasse	i 2den Klasse
6 Maaneder.....	Kr. 3,00	Kr. 4,00
9 —	- 4,50	- 6,00

hvis hun er indsat for:	i 1ste Klasse	i 2den Klasse
12 Maaneder.....	Kr. 6,00	Kr. 8,00
15 —	- 7,50	- 10,00
18 —	- 9,00	- 12,00
24 —	- 12,00	- 16,00
30 —	- 15,00	- 20,00
36 —	- 18,00	- 24,00
42 —	- 21,00	- 28,00
48 —	- 24,00	- 32,00
54 —	- 27,00	- 36,00
60 —	- 30,00	- 40,00
66 —	- 33,00	- 44,00
72 —	- 36,00	- 48,00

Dog kan en Tvangsarbejder, som i særlig Grad udmærker sig i ovennævnte Henseender, undtagelsesvis opflyttes til høiere Klasse ogsaa før de angivne Beløb er optjent.

Personer, som er sat ind efter Løsgjængerlovens §§ 18 og 19, ansees som indsat for 12 Maaneder, eller om de tidligere har været anbragt efter disse Bestemmelser, for 2 Aar.

§ 3. Naar en Tvangsarbejder revses med Nedsættelse i lavere Klasse, kan han efter mindst 1 Maanedes Ophold i denne, eller om han er nedsat fra 3die til 1ste Klasse, efter mindst 1 Maanedes Ophold i 1ste og 2 Maaneder i 2den Klasse, opflyttes til den Klasse, hvor han var før Nedsættelsen, hvis han ved god Opførsel gjør sig fortjent dertil. Ved Beregningen af Opholdet i denne Klasse medregnes i saa Fald ikke den Tid, han har tilbragt der før Nedsættelsen.

§ 4. En Tvangsarbejder, som er revset for Forseelse uden at nedsættes i lavere Klasse, kan ikke opflyttes i høiere Klasse før mindst 1 Maaned efter, at Revselsen er udstaet.

§ 5. Beslutning om Opflytning til høiere Klasse fattes

af Bestyreren, efterat Spørgsmaalet har været forelagt Funktionærraadet til Udtalelse.

§ 6. Opflytning finder alene Sted fra 1ste eller 15de i Maaneden.

§ 8. Om de forskjellige Klasser gjælder følgende Bestemmelser:

1ste Klasse.

- a. Som Arbejdspenge kan i Almindelighed tilstaaes Mænd indtil Kr. 2,00 pr. Maaned, Kr. 1,00 pr. halv Maaned, 8 Øre pr. Arbejdsdag, Kvinder Kr. 1,50 pr. Maaned, Kr. 0,75 pr. halv Maaned, 6 Øre pr. Arbejdsdag.
- b. Modtagelse af Breve og Afsendelse af et Brev samt Modtagelse af Besøg tillades efter 2 Maaneder og senere hver anden Maaned. Tvangsarbejdere, som ikke modtager Besøg, kan Brevveksling efter de første 2 Maaneders Forløb tillades hver Maaned.
- c. Tvangsarbejderne kan faa Skrivebøger og Skrivesager til Brug i Fritider.
- d. Der kan tilstaaes mandlige Tvangsarbejdere 1,5 cm. Tobak hver anden Dag.

2den Klasse.

- a. Som Arbejdspenge kan i Almindelighed tilstaaes Mænd indtil Kr. 2,50 pr. Maaned, Kr. 1,25 pr. halv Maaned, 10 Øre pr. Arbejdsdag, Kvinder indtil Kr. 2,00 pr. Maaned, Kr. 1,00 pr. halv Maaned, 8 Øre pr. Arbejdsdag.
- b. Modtagelse af Breve og Afsendelse af et Brev samt Modtagelse af Besøg tillades hver sjette Uge. Tvangsarbejdere, som ikke modtager Besøg, kan Brevveksling tillades hver Maaned.
- c. Tvangsarbejderne kan faa Tegnebøger og Tegnesager til Brug i Fritiderne.
- d. Det kan tillades Tvangsarbejderne at bære Ur.
- e. Tvangsarbejderne kan faa udleveret Billeder af sine Paarørende.

- f. Der kan tilstaaes mandlige Tvangsarbeidere 1,5 cm. Tobak daglig.

3die Klasse.

- a. Som Arbeidspenge kan i Almindelighed tilstaaes Mænd indtil Kr. 3,00 pr. Maaned, Kr. 1,50 pr. halv Maaned, 12 Øre pr. Arbejdsdag, Kvinder indtil Kr. 2,50 pr. Maaned, Kr. 1,25 pr. halv Maaned, 10 Øre pr. Arbejdsdag.
- b. Modtagelse af Breve og Afsendelse af et Brev samt Modtagelse af Besøg tillades hver Maaned.
- c. Der kan overlades Tvangsarbejderne Salmodikon til Brug i Hviletiderne.
- d. Det kan tillades Tvangsarbejderne at faa udleveret visse nyttige Ting udenfor de reglementerede.
- e. Der kan tilstaaes mandlige Tvangsarbeidere 2 cm. Tobak daglig.
- f. Foruden de øvrige i denne og foregaaende Klasser indrømmede Begunstigelser kan Bestyreren tilstede Tvangsarbeidere, som har været i 3die Klasse i mindst Halvdelen af Tiden fra Opflyttelsen til Tvangsarbejdstidens Udløb, og som særlig har udmærket sig ved en i alle Henseender god Opførsel, andre og større Friheder, som er forenelige med tilbørlig Orden i Anstalten.

Løsladelse.

§ 1. En mandlig Tvangsarbejder, som ikke tidligere har været indsat i Tvangsarbejdshus i Henhold til Løsgjængerloven, skal, hvis han beder derom og særlige Grunde ikke taler mod det, løslades paa Prøve, naar han som Arbeidspenge har optjent:

Kr. 7,00,	hvis han er indsat for	6	Maaneder,	
- 10,00,	- - - - -	9	—	
- 13,00,	- - - - -	12	—	
- 16,00,	- - - - -	15	—	

Kr. 20,00,	-	-	-	-	-	18	Maaneder,
- 26,00,	-	-	-	-	-	24	—
- 33,00,	-	-	-	-	-	30	—
- 40,00,	-	-	-	-	-	36	—

Under samme Betingelser kan en kvindelig Tvangsarbejder løslades paa Prøve, naar hun har optjent:

Kr. 5,00,	hvis hun er indsat for	6	Maaneder,
- 8,00,	-	-	8 —
- 10,00,	-	-	12 —
- 13,00,	-	-	15 —
- 15,00,	-	-	18 —
- 20,00,	-	-	24 —
- 25,00,	-	-	30 —
- 30,00,	-	-	36 —

Naar den en Tvangsarbejder idømte Fængselsstraf ikke er fuldbyrdet eller ikke helt fuldbyrdet, fordi han er indsat i Tvangsarbeidshus, skal han dog, hvis han ikke er be-naadet for Fængselsstraffen, beholdes i Tvangsarbeidshuset i saa lang Tid, som svarer til den ufuldbyrdede Fængselsstraf. Herved regnes en Dags Tvangsarbeide lig en Dags sædvanligt Fængsel.

Hvis det paa Grund af vedkommende Tvangsarbeiders Driksfældighed behøves, beholdes han i ethvert Tilfælde i Anstalten saalænge, som det findes paakrævet til hans Helbredelse. Dog maa han ikke holdes over 18 Maaneder, medmindre han tidligere efter Løsgjængerlovens § 18 har været indsat i Tvangsarbeidshus eller Kuranstalt. Da kan han beholdes indtil 3 Aar.

Omlakkende Personer løslades ikke paa Prøve, medmindre de skaffer sig fast Bopæl, eller saadan paa anden Maade sikres dem.

§ 2. Ogsaa ellers skal en Tvangsarbejder løslades paa Prøve, naar der efter hans Opførsel er Grund til at tro, at Øiemedet med Indsættelsen er opnaaet, navnlig at han vil modtage Arbeide, som der maatte være Anledning til at

skaffe ham, eller naar hans Helbreds- Familie- eller Erhvervsforhold maatte gjøre Løsladelsen særlig ønskelig. Bestemmelserne i de tre sidste Led af § 1 kommer dog ogsaa her til Anvendelse.

§ 3. Naar der bliver Spørgsmaal, om en Tvangsarbejder kan løslades paa Prøve, skal Sagen forelægges Funktionærraadet. Dette har ogsaa at forhandle om hans fremtidige Stilling og om, hvad der bør gjøres for at skaffe ham passende Opholdssted og Arbeide. Til Fremme heraf bør Bestyreren træde i Forbindelse med Selskaber, som virker i dette Øjemed, med offentlige eller kommunale Myndigheder eller private Personer.

§ 4. Beslutning om Løsladelse paa Prøve fattes i de i § 1 omhandlede Tilfælde af Bestyreren.

Ellers træffes Afgjørelsen af Fængselsstyrelsen efter Indstilling af Bestyreren. Indstillingen maa ledsages af vedkommende Retsakter, Udskrift af Funktionærraadets Forhandlinger efter § 3 og af de iøvrigt fornødne Oplysninger om Fangens Person og Forhold. Har Spørgsmaalet om en Tvangsarbejders Løsladelse paa Prøve tidligere været forelagt Styrelsen, bliver Sagen, selv om vedkommende Tvangsarbejder indgiver Andragende derom, ikke paany at indsende før 1 Aar efter sidste Afgjørelses Datum, medmindre Bestyreren finder, at der nu er Grund til at løslade Vedkommende.

§ 5. Enhver Løsladelse paa Prøve tilstaaes paa den Betingelse, at den løsladte fører et ordentligt Liv.

De øvrige Betingelser, hvorpaa Løsladelsen sker, bestemmes for hvert enkelt Tilfælde.

§ 6. Beslutning om Løsladelse paa Prøve bringes ikke til Udførelse, hvis Tvangsarbejderen inden Løsladelsen viser slet Forhold. Heller ikke, hvis senere Begivenheder eller senere fremkomne Oplysninger viser, at Forudsætningerne for Løsladelsen ikke holder Stik. Er Beslutningen ikke fattet af Fængselsstyrelsen, forelægger Bestyreren i saadanne Tilfælde paany Sagen for denne.

§ 7. Ogsaa med Hensyn til Tvangsarbeidere, som ikke løslades paa Prøve, bliver der i betimelig Tid før Løsladelsen at forholde efter § 3.

§ 8. Udgaende Tvangsarbeidere skal forinden Løsladelsen gives passende Formaninger af Bestyreren og Præsten. Arbeidere, som skal løslades paa Prøve, skal særlig gjøres nøie bekendt med Vilkaarene for Løsladelsen. Der skal medgives dem et Aftryk af Forskrifterne vedkommende deres Forhold efter Løsladelsen. Personer, som er paagrebet udenfor sin Bopæl og nu sendes tilbage til denne, samt omflakkende Personer uden fast Bopæl, som skaffer sig eller faar sig anvist fast Bopæl, skal ogsaa særlig gjøres bekendt med, at de, hvis de uden paaviseligt lovligt Erhverv flakker om fra Sted til Sted, vil blive dømt til Straf og indsat paa Tvangsarbejde efter Løsgjængerilovens § 4.

Hvis ikke Bestyreren bestemmer noget andet, skal Arbejderne før Løsladelsen undersøges af Lægen og veies.

§ 9. Paa Løsladelsesdagen faar Tvangsarbeideren igjen sine Klæder, om disse er opbevaret, samt sine øvrige Egenheder. Han har at meddele Erkjendelse for Modtagelsen. Videre gives der ham Besked med Hensyn til Arbeidspengenes Størrelse og deres Anvendelse.

§ 10. Mangler en Tvangsarbejder, som skal løslades, fornødne Klæder eller Sko, skal han forsynes med saadanne af tarveligt og billigt Slags, helst brugte. Har han over 20 Kroner i Behold af Arbeidspenge, benyttes i fornøden Udstrækning det overskydende til Anskaffelsen.

§ 11. Hvis Tvangsarbeideren ikke har fast Bopæl paa det Sted, hvor Tvangsarbeidshuset ligger, og han heller ikke som fremmed udvises af Riget, skal han i Regelen paa den Maade, som findes hensigtsmæssigst, sendes til det Sted, hvor han har eller faar anvist fast Bopæl, eller til et, hvor der er sikret ham varigt Arbejde, eller i Mangel af saadant Sted til den Kommune, hvor han har sin Hjemstavn. Indtil Afsendelsen kan foregaa, kan Tvangsarbeideren holdes i Varetægt i Tvangsarbeidshuset.

Hvis det findes særlig ønskeligt, kan ogsaa en Tvangsarbejder, som har fast Bolig paa det Sted, hvor Tvangsarbeidshuset ligger, sendes til et andet Sted, hvor han kan faa Arbeide.

Paa Personer, som udstaar Tvangsarbeide i kortere Tid end 6 Maaneder, kommer foranstaaende Bestemmelser alene til Anvendelse, hvor dertil findes særlig Grund.

Naar en Tvangsarbejder ved Løsladelsen sendes til en anden Fattigkommune end den, hvor han før Domfældelsen var bosat, bør der medgives ham Flytningsattest fra vedkommende Politimyndighed paa hans Hjemsted til Forevisning for Politimesteren eller Lensmanden paa Bestemmesstedet.

Udgifter ved Hjemsendelse til Bostedet eller Hjemstavnskommunen udredes af Tvangsarbeidshuset. Hvis Forsendelse til et andet Sted medfører øget Udgift, kan denne helt eller delvis afholdes af Arbeidspengene efter Bestyrerens nærmere Bestemmelse. Saavidt muligt bør Reisebillet kjøbes af Tvangsarbeidshuset til billigste Plads paa Dampskib eller Jernbane.

§ 12. Tvangsarbejder, som ikke skal sendes bort, skal i Regelen løslades om Formiddagen. Skal flere Arbeidere gaa ud samme Dag, løslades de enkeltvis med passende Mellemløst. Arbejder, hvis Løsladelse falder paa en Søn- eller Helligdag, kan løslades Dagen før.

§ 13. Enhver Løsladelse bliver at indføre i vedkommende Bøger.

§ 14. Om enhver Løsladelse skal der, om muligt en Uge forud, meddeles Polititidenden Underretning efter saadant Schema:

Navn.	Fødselsdato.	Opholdssted.	Naar indkommet.	Naar løsladt.	Fra hvilken Anstalt.	Senest omhandlet.

Sidstnævnte Rubrik udfyldes dog ikke af Anstalten. Alle Navne og Tal skrives tydelig.

§ 15. Naar en Tvangsarbejder skal løslades paa Prøve gives Politiet paa det Sted, hvor han skal opholde sig, en efter medfølgende Schema affattet Meddelelse om hans Person og Forhold, hans Signalement, hos hvem han agter at tage Tilhold, den ham overgaaede Dom og Indsættelsesbeslutningen, samt de Betingelser, paa hvilke Løsladelsen er sket.

Afsendes han fra Tvangsarbeidshuset i Henhold til § 11, bliver Politiet paa Bestemmelsesstedet tillige at meddele Underretning om Reisemaaden og Tiden for Afreisen samt den antagelige Ankomsttid.

Er Løsladelsen betinget af, at Tvangsarbeideren for kortere eller længere Tid ikke tager Ophold eller indfinder sig paa et bestemt Sted (By eller Landdistrikt), bliver saadan Meddelelse som i 1ste Led foreskrevet ogsaa at tilstille dette Steds Politi.

§ 16. Lider en Tvangsarbejder, som skal løslades endelig, af saadan Sygdom, at han ikke kan sendes bort overensstemmende med § 11, men dog taaler at flyttes, bliver han, hvis der ikke paa anden Maade sørges for ham, ved Politiets Foranstaltning at indlægge i et Sygehus. Er Sygdommen af den Beskaffenhed, at han paa Løsladelsesdagen ikke uden Fare for Helbreden kan flyttes, forpleies han i Tvangsarbeidshuset, indtil han kan indlægges.

Om Indlægningen gives der Fattigstyret fornøden Underretning og ligesaa hans Slægtninge, naar disse kjendes.

Hvis en Tvangsarbejder paa den Tid, hans Løsladelse skal foregaa, ligger i Sygehus (Sindssygeasyl), bliver dettes Bestyrelse samt Fattigstyret og i Tilfælde de forsørgelsespligtige betimelig at underrette om, fra hvilken Dag han er løst fra sit Forhold til Tvangsarbeidshuset.

Er Tvangsarbejder, som skal løslades paa Prøve, syg, bliver Løsladelsen i Regelen at udsætte, indtil han kan sendes til sit Hjem eller det for ham bestemte Opholdssted.

Udløber Indsættelsestiden, før han bliver frisk, forholdes efter de ovenfor givne Regler.

§ 17. Den paa Prøve løsladte har inden en saadan Frist, som af Bestyreren bestemmes, at fremstille sig for Politiet paa det Sted, hvor han skal tage Ophold, paa Landet for Lensmanden.

Hvis han ikke fremstiller sig til fastsat Tid, har vedkommende Politimyndighed at beordre ham paagrebet og, om hans Opholdssted ikke kjendes, at efterlyse ham gennem Polititidenden.

I Ordren og Efterlysningen begjæres den løsladte snarest muligt fremstillet for nærmeste overordnede Polititjenestemand eller Lensmand. Denne optager hans Forklaring om Grunden til Udeblivelsen og erhverver de øvrige Oplysninger, som maatte findes paakrævet.

Hvis Udeblivelsen ikke skyldes den løsladte utilregnelige Omstændigheder, bliver han efter Politiets Beslutning foreløbig at indsætte i Fængsel, hvorefter der uden Ophold gjøres Indberetning til Fængselsstyrelsen. Indberetningen skal ledsages af Udskrift af de optagne Forklaringer og af de øvrige Oplysninger, som maatte være erhvervet.

Dersom den løsladte ikke beslattes indsat i Fængsel, har han uden Ophold at begive sig til det for ham bestemte Opholdssted, om dette er et andet end Paagribelsesstedet.

Om Paagribelsen og de trufne Forføininger underrettes den Myndighed, som har beordret Paagribelsen.

§ 18. Uden Tilladelse af Politiet (Lensmanden) maa den løsladte ikke i Prøveaaret (jfr. § 25) flytte ud af vedkommende By eller Landdistrikt. Derimod kan han uden særskilt Tilladelse rent midlertidig bytte Opholdssted, naar hans Beskæftigelse eller andre særlige Grunde kræver det.

Tilladelse til at flytte maa ikke gives, medmindre der er særlig Grund dertil, og der er sikret den løsladte Arbejde paa det Sted, som han vil flytte til.

Tillades det den paa Prøve løsladte at flytte, har han,

forsaavidt han ikke skal gaa tilsjøs eller forlade Landet, inden den Tid, som af vedkommende Politimyndighed bestemmes, at fremstille sig for Politiet (Lensmanden) paa det Sted, hvor han fremtidig skal opholde sig. Politiet paa det tidligere Opholdssted har betimelig at meddele Politiet paa det nye Underretning om den løsladtes Flytning, ledsaget af saadanne Oplysninger om ham, som i § 15, 1ste Led omhandlet, og Oplysning om hans Forhold efter Løsladelsen.

§ 19. Hvis en paa Prøve løsladt, som har faaet Tilladelse til at tage Ophold paa et nyt Sted, ikke fremstiller sig for dettes Politi til fastsat Tid, har dette at meddele Underretning herom til Politiet paa hans tidligere Opholdssted, som i fornødent Fald beordrer den løsladte paagrebet eller bevirker ham efterlyst.

Hvis den løsladte udenfor det i § 18, 2det Punktum omhandlede Tilfælde uden Tilladelse forlader anvist Opholdssted, beordrer Politiet ham ligeledes paagrebet eller bevirker ham efterlyst.

I begge Tilfælde finder Bestemmelserne i § 17 om Paagribelse og Efterlysning tilsvarende Anvendelse. Dog afgiver Paagribelsesstedets Politi ikke Indberetning til Fængselsstyrelsen, men sender Udskrift af Forklaringerne m. v. til den Myndighed, som har beordret Paagribelsen. Denne har derefter snarest muligt at sende Indberetning til Fængselsstyrelsen, ledsaget af Udskrift af de optagne Forklaringer m. v. samt af Udtalelse om, hvorvidt den løsladte bør gjenindsættes i Tvangsarbeidshuset.

§ 20. I Tilfælde, hvor det ikke ansees hensigtsmæssigt, at Reglerne i § 15 og §§ 17—19 kommer til Anvendelse, kan Bestyreren bestemme, at saa ikke skal ske.

Saadan Bestemmelse kan ogsaa afgives efter Løsladelsen.

§ 21. Hvis nogen paa Prøve løsladt i Prøveaaret (§ 25) henfalder til Lediggang og ikke kan paavise lovligt Erhverv, eller til Drik eller andet daarligt Forhold,

eller hvis han søger Selskab med eller tager Bolig hos berygtede Personer, der ikke er hans Slægtninge,

eller hvis han forøvrigt — udenfor de i §§ 17—19 omhandlede Tilfælde — undlader at efterkomme nogen af de for hans Forhold givne Forskrifter,

optager Politiet Forklaring, hvorunder ogsaa den løsladte selv maa gives Anledning til at udtale sig.

Hvis den løsladte ikke paany sættes under Tiltale efter Løsgjængerloven, bliver Udskrift af Forklaringen tilligemed de øvrige Oplysninger, som maatte findes fornødne til Bedømmelse af Spørgsmaalet om hans fornyede Indsættelse i Tvangsarbeidshuset, samt Politiets Udtalelse herom snarest muligt at indsende til Fængselsstyrelsen. Det samme sker, hvis den nye Forfølgning ikke leder til Vedkommendes Indsættelse paa Tvangsarbeide.

Indtil endelig Beslutning er fattet om fornyet Indsættelse, kan Politiet lade den løsladte paagribe og foreløbig indsætte i Fængsel, hvis det findes fornødent for at hindre ham fra at undvige eller af Hensyn til den offentlige Sikkerhed.

§ 22. Kommer den løsladte i Prøveaaret (§ 25) under Forfølgning for nogen anden Handling, som kan medføre Frihedsstraf, bliver Indberetning — ledsaget af Retsakterne og mulige yderligere Oplysninger — at indsende til Fængselsstyrelsen, saasnart Sagen er afsluttet ved Indstilling af Forfølgningen, Vedtagelse af Forelæg eller endelig Dom.

Er den løsladte ikke underkastet Varetægtsfængsling i Anledning af den nye Strafforfølgning, og har han heller ikke paabegyndt Afsoningen af ilagt ny Straf, finder § 21, sidste Led tilsvarende Anvendelse.

§ 23. Beslutning om fornyet Indsættelse af Tvangsarbeidere, som er løsladt paa Prøve. fattes af Justitsdepartementet.

Naar en paa Prøve løsladt Tvangsarbeider indkommer efter ny Dom, har Bestyreren dog uden særskilt Beslutning af Departementet at lade Resten af Tvangsarbeidet fuld-

byrde, forsaavidt der efter § 25 er Adgang dertil. I Tvilstilfælde, saavel som naar Tvangsarbeideren forlanger det, har Bestyreren at forelægge Sagen for Departementet.

§ 24. Naar en paa Prøve løsladt Tvangsarbeider gjenindsættes, kan han beholdes i Anstalten indtil Udløbet af den oprindelig fastsatte Tid, hvorved den Tid, han har været i Frihed, ikke medregnes.

§ 25 Hvis en paa Prøve løsladt Tvangsarbeider ikke inden et Aar efter Løsladelsen er besluttet gjenindsat paa Tvangsarbeide eller paagrebet, ansees Tvangsarbeidet udstaaet.
